

C U P R I N S U L

INTRODUCERE (1—65).

1. *Românii și ținuturile locuite de ei* (5—30). Meglenul propriu zis și regiunea locuită de Români (5—7). — Etnografii Peninsulei Balcanice care au scris despre Meglenoromâni (7—11). — Orașelul Nânta; tipul și portul Nântenilor (11—13). — Ocupațiunea Nântenilor (13—14). — Trecerea la islamism a Românilor din Nânta (14—117). — Obiceiuri creștinești la Nânteni (17—18). — Suferințele Românilor din celelalte comune (18—19). — Comuna Oșani (19—21). — Luptele Românilor din Oșani cu Nântenii (21—23). — Inchinarea comunei Oșani lui Ahmed-Aga (23—24). — Comuna Birislav (24). — Comuna Lugunța (24—25). — Comuna Huma (25). — Comuna Liumnița (25). — Comuna Cupa (25—26). — Comuna Țarnareca (26). — Comuna Barovița (27). — Comuna Livădz (27—30).

2. *Locuința și viața în familie, credințe și obiceiuri* (30—50). Locuința primitivă la Meglenoromâni (30). — Curățenia în casă, hrana și băutura lor (31). — Portul Meglenoromânilor (32). — Infățîșarea Meglenoromânilor (34). — Boli și superstiții la Meglenoromâni (34). — Obiceiurile de Crăciun și de Paști (37). — Nunta la Meglenoromâni (39—50).

3. *Ocupațiunea locuitorilor* (50—54). Agricultură (51). — Cultura gogoșilor de mătășă (52). — Meseriile (53).

4. *Originea Meglenoromânilor* (54—65). — Părerii cu privire la amestecul Românilor din Meglen cu Pecenegii (54—56). — Meglenoromânii socotiți ca o rămășiță a Vlahilor care au luptat sub steagul Țarului Samuel (56—57). — Originea Românilor din Meglen studiată din punctul de vedere lingvistic (57—63). — Meglenoromânii țin de ramura românismului sud-dunărean (63—64). — Amestecul lor cu Pecenegii în regiunea Meglenului pare exclusă (65).

DIALECTUL MEGLENOROMÂN (69—206).

1. *Locul dialectului meglenoromân în limba română* (66—75). Originea dialectului meglenoromân (66). — Transformările de graiu propriu dialectului meglenoromân (66—68). — Asemănările cu dialectul aromân (69—70). — Asemănările cu dialectul dacoromân (70—71). — Asemănările cu dialectul istroromân (71). — Dialectul meglenoromân, cu toate asemănările lui aparente cu dialectul aromân, ține de graiul Românilor din sud (72—75).

2. *Elementul latin* (75—81). Elementul latin este același ca în celelalte dialecte (75—78). — Cuvinte comune cu dialectul dacoromân care nu există

în dialectul aromân și istroromân (79). — Cuvinte comune cu dialectul aromân care nu există în dialectele dacoromân și istroromân (79—80). — Cuvinte comune cu dialectul istroromân și dacoromân care nu există în dialectul aromân (80). — Cuvinte comune între dialectul aromân și dacoromân care nu există în dialectul meglenoromân (80—81).

3. *Elementul albanez* (82—84). — Arbori și plante (82). — Viețuitoare (82). — Termeni ciobănești (82—83). — Corpul omului și părțile lui (83)—Imbrăcăminte (83). — Nume de înrudire (83). — Cuvinte cu diferite însemnări (83—84).

4. *Elementul bizantin și neogrec* (84—86). Elemente grecești în dialectul meglinit care există și în dialectele aromân și dacoromân, lipsind în limbile slave din sud (84—85). — Cuvinte grecești de proveniență mai nouă care se găsesc și în dialectul aromân (85). — Cuvinte grecești care se găsesc și în limba bulgară (85—86). — Transformările ce a suferit elementul grecesc în dialectul meglenoromân (86).

5. *Elementul slav* (86—94). Lexicul slav din dialectul meglenoromân se înfățișează sub o îndoită formă (87). — Cuvinte referitoare la corpul și părțile lui (87). — Cuvinte referitoare la diferite ocupațiuni (87). — Cuvinte referitoare la plante și animale (88). — Studiu comparativ asupra elementului slav din dialectul dacoromân, meglenoromân și aromân (88—91). — Influența bulgară răsăriteană asupra dialectului meglenoromân (91—92). — Transformările elementului slav în dialectul meglinit (93—94).

6. *Elementul turc* (94).

7. *Elementul roman* (94—95).

A. FONOLOGIA (96—139).

Sunetele. 1. Vocale. 2. Diftongi. 3. Consonante.

Vocalismul (96—121). A accentuat (96—97). — A neaccentuat (97—99). Observațiuni (99—102). — E accentuat (102—109). — E neaccentuat (109 până la 111). — Observațiuni (111—112). — I accentuat (112—113). — I neaccentuat (113—114). — Observațiuni (114). — O accentuat (114—117). — O neaccentuat (117—119). — Observațiuni (119—120). — U accentuat (120). U neaccentuat (120—121).

Consonantismul (121—139). Labialele (121—124). — Observațiuni (124—127). Dentale (128). — Observațiuni (128—129). — Guturale (129—130). — Observațiuni (130—134). — Licide (134—135). — Observațiuni (135—136). — Nasale (137—138).

B. MORFOLOGIA (140—185).

Substantivul (140—144). — Declinarea substantivelor masculine și ambigene (145—147). — Declinarea substantivelor feminine (148—150). — Declinarea numelor proprii de persoană (149—150). — Adjectivul (150—151). — Pronumele. Pronumele personal (151). — Declinarea pronumelui personal (151—152). — Pronumele posesiv (151—153). — Pronumele demonstrativ (153—154). — Pronumele relativ și interogativ (154). — Pronumele nehotărît. 154. — Numeralul (155—156). — Verbul. 156. — Prezintele indicativ (158—161). — Prezintele conjunctiv (161). — Prezintele imperativ (161—162). —

Imperfectul (162—163). — Perfectul simplu (163—166). — Perfectul compus (167). Mai mult ca perfectul (167). — Viitorul (167—168). — Condiționalul (168—169). — Infinitivul (169). — Participiul trecut (169—170). — Gerunziul (170—171). — Verbe cu forme neregulate (171—172). — Verbele ajutătoare (172—176). — Verbe impersonale (176—177). — Adverbul (177—181). — Prepozițiunea (181—183). — Conjunțiunea (183—184). — Interjecțiunea (184—185).

C. FORMAREA CUVINTELOR (186—202).

Sufixele (186—195). — Prefixele (195—202).

D. SINTAXA (203—206).

Indice. 207.
